

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 5. září 2017 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Špryňara a přísedících Ing. Miluše Kozákové a Marka Šimečka

t a k t o :

Obžalovaný Dušan XXX,

nar. XXX 1976 v XXX

j e v i n e n , ž e

- 1) v období od 14. 12. 2016 nejméně do 9. 3. 2017 z místa svého bydliště XXX vedl písemnou komunikaci s nezletilou Veronikou XXX, nar. XXX 2002 přes XXX, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť mu tato skutečnost byla známa z jeho předchozího trestního stíhání, přičemž tato komunikace měla sexuální podtext, navrhoval jí partnerský a sexuální poměr, utvrzoval jí o svých citech, kvůli možnosti vzájemné komunikace jí ve dvou případech nabil kredit na její telefonní číslo, v únoru 2017 se po domluvě setkali v autobuse na cestě z XXX, kdy jí XXX, v průběhu února 2017 jí přes XXX učinil minimálně ve dvou případech nabídky setkání a návštěvy ubytovacího zařízení XXX za účelem sexu a dále se domlouvali na setkání na vlakovém nádraží XXX,
- 2) po předchozí vzájemné dohodě se dne 9. 3. 2017 obžalovaný setkal v době kolem 14:00 hodin s nezletilou Veronikou XXX, nar. XXX 2002 na vlakovém nádraží XXX, kdy seděli na lavičce, obžalovaný jí XXX, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť tato skutečnost mu byla známa i z jeho předchozího trestního stíhání,
- 3) v období měsíců ledna a února 2017 prostřednictvím písemné komunikace přes XXX přesvědčil nezletilou Veroniku XXX, nar. XXX 2002, aby nafotila své nahé tělo

nebo jen jednu část těla, a to prsa nebo spodek, a tyto fotografie mu zaslala na jeho XXX, což ona učinila, nafotila více fotografií v podprsence a šest s obnaženými prsy a čtyři s nahým tělem od pasu ke kolenům, které mu zaslala jako zprávu na jeho profil na XXX, kdy tyto fotografie přechovával ve svém mobilním telefonu XXX až do 23. 3. 2017,

- 4) v dosud přesněji nezjištěné době v období ledna až února 2017 sám zaslal přes XXX nezletilé Veronice XXX, nar. XXX 2002 nejméně ve třech případech svoji fotografii vyzývavě představující obnažený mužský pohlavní orgán,
- 5) ve školním roce 2016/2017, a to v době od 8. 11. 2016 do 23. 3. 2017 v XXX a na jiných místech umožnil vést zahálčivý život svému nezletilému synovi XXX, nar. 16. 2. 2003, tím, že nedohlížel na dodržování jeho povinné školní docházky, tuto dostatečně nekontroloval, neřešil jeho záškoláctví, se školou ohledně jeho nepřítomnosti a dalších záležitostí řádně nespolupracoval, kdy nezletilý XXX jako žák XXX, měl celkem 113 neomluvených hodin,

t e d y

ad 1)

navrhl setkání dítěti mladšímu patnácti let v úmyslu spáchat trestný čin podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, nebo jiný sexuální motivovaný trestný čin,

ad 2)

dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil,

ad 3)

- přiměl dítě k výrobě pornografického díla,
- přechovával fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

ad 4)

fotografické pornografické dílo nabídl dítěti,

ad 1-4)

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

ad 5)

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnil vést zahálčivý život

t í m s p á c h a l

ad 1)

přečin navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku,

ad 2)

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 3)

- přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku,
- přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 4)

přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

ad 1-4)

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

ad 5)

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k ustanovení § 40 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s dozorem**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ukládá soud obžalovanému **trest propadnutí věci**, a to mobilního dotykového telefonu XXX.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) odst. 4 tr. zákoníku ukládá soud obžalovanému i **ochranné sexuologické léčení ambulantní**.

O d ů v o d n ě n í

Dne 9. 8. 2017 podalo Okresní státní zastupitelství v Pardubicích u zdejšího soudu obžalobu na Dušana XXX pro zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 tr. zákoníku, přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

Dne 5. 9. 2017 bylo ve věci konáno hlavní líčení a na základě provedeného dokazování dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

V období od 14. 12. 2016 nejméně do 9. 3. 2017 z místa svého bydliště XXX vedl písemnou komunikaci s nezletilou Veronikou XXX, XXX 2002 přes XXX na profilech XXX, přičemž tato komunikace měla sexuální podtext, navrhoval jí partnerský a sexuální poměr, utvrzoval jí o svých citech, kvůli možnosti vzájemné komunikace jí ve dvou případech nabídl kredit na její telefonní číslo, v únoru 2017 se po domluvě setkali v autobuse na cestě z XXX, kdy jí XXX, v průběhu února 2017 jí přes XXX učinil minimálně ve dvou případech nabídky setkání a návštěvy ubytovacího zařízení v XXX za účelem sexu a dále se domlouvali na setkání na vlakovém nádraží XXX.

Dne 9. 3. 2017 se obžalovaný po předchozí vzájemné dohodě setkal v době kolem 14:00 hodin s nezletilou Veronikou XXX, nar. XXX 2002 na vlakovém nádraží XXX, kdy seděli na lavičce, obžalovaný jí XXX, přičemž dalšího jednání zanechal v okamžiku, kdy se na místě objevil otec poškozené.

V období měsíců ledna a února 2017 prostřednictvím písemné komunikace přes XXX obžalovaný přesvědčil nezletilou Veroniku XXX, nar. XXX 2002, aby nafotila své nahé tělo nebo jen jednu část těla, a to prsa nebo spodek, a tyto fotografie mu zaslala na jeho profil na XXX, což ona učinila, nafotila více fotografií v podprsence a šest s obnaženými prsy a čtyři s nahým tělem od pasu ke kolenům, které mu zaslala jako zprávu na jeho XXX, kdy tyto fotografie přechovával ve svém mobilním telefonu XXX až do 23. 3. 2017.

V přesně nezjištěné době v období ledna až února 2017 sám zaslal XXX nezletilé Veronice XXX, nar. XXX 2002 nejméně ve třech případech svoji fotografii vyzývavě představující obnažený mužský pohlavní orgán.

Obžalovaný se v řízení před soudem ke spáchání všech shora uvedených skutků v celém rozsahu doznal, a to včetně toho, že znal věk poškozené a byl si zároveň vědom nesprávnosti svého jednání. Na svoji obhajobu uvedl, že byl do poškozené zamilovaný a plánoval s ní budoucí vztah. Rovněž tak uvedl, že se domnívá, že pořízené fotografie lidského těla nelze považovat za pornografii.

Doznání obžalovaného je pak v naprostém souladu s výpovědí poškozené Veroniky XXX, která podrobně popsala jednání obžalovaného. Její výpověď z přípravného řízení ze dne 5. 4. 2017 byla v rámci hlavního líčení přečtena podle § 102 odst. 2 tr. řádu s tím, že k průběhu správnosti toho výsledku byla vyslechnuta pracovnice OSPOD XXX. Tato svědkyně potvrdila, že výslech proběhl standardně, bez jakéhokoliv negativního zasahování ze strany přítomných osob, včetně vyslychající. Svědkyně rovněž uvedla, XXX.

Obžalovaný je usvědčován i výpovědí svědkyně XXX a výpověďmi XXX, XXX, XXX a XXX, jejichž úřední záznamy o podání vysvětlení byly se souhlasem obžalovaného i státní zástupkyně podle § 211 odst. 6 tr. řádu přečteny.

Nakonec je obžalovaný ze spáchání skutků usvědčován i listinnými důkazy, a to zejména

fotodokumentací zachycující intimní partie obžalovaného (penis) a poškozené (genitál a prsa), přehledem komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, která měla nepochybně sexuální obsah včetně toho, že si domlouvali setkání za účelem sexuálního kontaktu, což bylo potvrzeno i odbornými vyjádřeními z oboru kriminalistika – odvětví analýza dat a zkoumání nosičů.

Poškozená Veronika XXX je narozena dne XXX 2002 a byla tedy v době páchání trestné činnosti obžalovaným dítětem ve smyslu ustanovení § 126 tr. zákoníku, a to navíc dítětem mladším 15-ti let.

Pokud jde o subjektivní stránku jednání obžalovaného, tak zákon vyžaduje pro vyvození trestní odpovědnosti za uvedené trestné činy zavinění úmyslné. Na základě provedených důkazů posoudil soud jednání obžalovaného jako přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný totiž již na počátku páchání této trestné činnosti znal věk poškozené a věděl, že jedná v rozporu se zákonem, neboť byl za prakticky shodné jednání vůči téže poškozené již pravomocně odsouzen. Jednal tedy prokazatelně cíleně a věděl, že se dopouští trestného jednání.

Obhajobu obžalovaného ohledně toho, že pořízené fotografie nejsou pornografií, soud neuznal za relevantní. Uvedené fotografie výlučně ztopořené mužského údu, dívčího přirození a prsou jsou nepochybně fotografickým pornografickým dílem sloužícím k sexuálnímu vzrušení, a nikoliv dílem uměleckým.

Trestní odpovědnost obžalovaného nebyla vyloučena ani závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Znalec MUDr. Jan Kolomazník jak v písemném posudku, tak při výslechu před soudem setrval na závěru, že XXX. Soud tedy uzavřel, že obžalovaný jednal ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu § 27 tr. zákoníku

Bylo tedy prokázáno, že obžalovaný opakovaně prostřednictvím sociální sítě a telefonické komunikace navrhl poškozené setkání, a to i za účelem sexu, tedy v úmyslu spáchat trestný čin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, nebo jiný sexuální motivovaný trestný čin /skutek pod bodem 1)/, přičemž k pohlavnímu zneužití poškozené skutečně došlo /skutek pod bodem 2)/, zároveň poškozenou přemluvil, aby si vyfotila své intimní partie a vyrobila tak pornografické dílo zobrazující dítě a toto přechovával ve svém mobilním telefonu /skutek pod bodem 3)/, pořídil fotografii svého penisu a vytvořil tak pornografické dílo a toto opakovaně zaslal poškozené prostřednictvím sociální sítě (skutek pod bodem 4)/, přičemž všemi těmito jednáními úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj poškozené tím, že jí sváděl k nemravnému životu.

Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný tak po objektivní i subjektivní stránce naplnil všechny zákonné znaky skutkových podstat přečinu navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku /viz bod 1)/, zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku /viz bod 2)/, v jednočinném souběhu přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku /viz bod 3)/, přečinu šíření pornografie podle § 191 odst. 2 tr. zákoníku /viz bod 4)/ a zároveň pod body 1) – 4) i přečinu ohrožování

výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Soud proto uznal obžalovaného těmito trestnými činy vinným.

Podaná obžaloba jednání obžalovaného pod bodem 1a) obžaloby kvalifikovala jako jeden skutek. Po provedeném dokazování však soud dospěl k závěru, že jde o dva samostatné skutky, a to jednak jednání spočívající v nedovolené komunikaci se sexuálním podtextem prostřednictvím sociální sítě XXX s poškozenou a jednak jednání, kterého se dopustil obžalovaný dne 9. 3. 2017 na vlakovém nádraží XXX vůči poškozené. Z uvedeného důvodu byl zažalovaný skutek soudem posouzen jako dva samostatné skutky /viz bod 1) a bod 2) výroku rozsudku/.

Dále bylo provedeným dokazováním prokázáno, že obžalovaný má ve své výchově nezletilého syna XXX nar. XXX a tomuto ve školním roce 2016/2017 (zejména v období od 8. 11. 2016 do 23. 3. 2017) umožnil vést zahálčivý život tím, že nedohlížel na dodržování jeho povinné školní docházky, tuto dostatečně nekontroloval, neřešil jeho záškoláctví, se školou ohledně jeho nepřítomnosti a dalších záležitostí řádně nespolupracoval. V důsledku toho pak nezletilý XXX, jako žák XXX na XXX, měl vedle velkého množství omluvených hodin nepřítomnosti ve škole i celkem 113 neomluvených hodin.

Obžalovaný se i k tomuto jednání doznal, když před soudem potvrdil, že v uvedeném období myslel spíše na komunikaci s poškozenou Veroniku XXX a k rodině, včetně syna, se choval sobecky. Doznal i to, že byl školou upozorňován na nedostatky v docházce i v chování syna, ale tyto řešil se synem nedostatečně. Na svoji obhajobu uvedl, že synovi opakovaně domlouval, nicméně nemohl jeho docházku do školy kontrolovat, zejména když chodil do práce na ranní směny.

Vedle doznání je obžalovaný z uvedeného jednání usvědčován i úředním záznamem o podaném vysvětlení ředitelky XXX XXX (souhlasem obžalovaného i státní zástupkyně byl tento záznam přečten podle § 211 odst. 6 tr. řádu). Tímto důkazem je prokázáno, že obžalovaný byl opakovaně upozorňován na nedostatky v chování syna XXX a jeho nepravdivou docházku do školy. K nápravě přitom nedošlo ani po projednání ve výchovné komisi za přítomnosti obžalovaného, přičemž tento na další výzvy k nápravě již ani nereagoval, do školy se nedostavil a zjevně na výchovu syna rezignoval. Nezletilý XXX měl přitom v uvedeném období celkem 113 neomluvených hodin, nenosil školní pomůcky, nevypracovával zadané úkoly a byl drzý. Ředitelka školy zdůraznila, že XXX není hloupý, pouze není veden k řádnému životu a nemá žádný řád.

Dále je obžalovaný usvědčován i listinnými důkazy, a to zejména přehledem docházky do školy (ze které vyplývá množství omluvených a zejména neomluvených hodin), zápisy z jednání výchovné komise ze dne 3. 1. 2017, 13. 3. 2017, 20. 3. 2017 a 22. 3. 2017, jakož i zápisy z případových konferencí ze dne 22. 11. 2016 a ze dne 23. 1. 2017, kdy byl obviněný dokonce upozorněn na možné trestně právní dopady svého jednání. Rovněž tak ze zprávy praktické lékařky nezletilý XXX vyplývá, že nezletilý byl u lékařky naposledy v září 2014, přičemž se v únoru 2016 nedostavil na preventivní prohlídku, ač byl opakovaně zván (a to i prostřednictvím dědečka).

Zprávou XXX - OSPOD bylo prokázáno, že nezletilý XXX je v evidenci od roku 2016 kvůli výchovným problémům, nenošení pomůcek a nespolupráci se školou, a to jak nezletilého XXX, tak i obžalovaného.

Ze spisu Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 19P 143/2008 vyplývá, že rozsudkem ze dne 30. 7. 2009 byl nezl. XXX svěřen do péče obžalovaného. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 19. 10. 2009. V současné době probíhá u téhož soudu řízení o změně péče a výživy nez. XXX, které dosud nebylo skončeno.

Pokud jde o obhajobu obžalovaného, tak tuto soud neuznal za relevantní, když přehledem ranních směn obžalovaného je prokázáno, že nezl. XXX vykazoval absence ve školní docházce i v době, kdy obžalovaný ranní směnu neměl.

Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že bylo bez důvodných pochybností (§ 2 odst. 5 tr. řádu) prokázáno, že obžalovaný řádně nedohlížel na chování nezletilého XXX, kterého měl na základě pravomocného rozhodnutí soudu ve své péči. Rovněž tak nedohlížel na jeho řádnou školní docházku, a ač byl školou a sociálním orgánem opakovaně upozorňován na nedostatky v jeho chování a v docházce do školy, tyto prakticky vůbec neřešil. Svojí nečinností a nedůsledností tak umožnil nezletilému, aby nechodil řádně do školy a neplnil si základní povinnosti, na což si nezletilý velmi rychle zvykl a považoval takový způsob života za normální. Obžalovaný tak ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte (tedy osoby mladší 18 let – viz znění § 126 tr. zákoníku) tím, že mu umožnil vést zahálčivý způsob života. Jednal podle názoru soudu v nepřímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, když věděl, že svým jednáním může porušit i trestní zákon (na což byl školou a sociálním orgánem dokonce upozorněn) a pro případ, že se tak stane, byl s tím srozuměn. Naplnil tak po objektivní i subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a soud ho proto uznal vinným i tímto trestným činem.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).

Obžalovaný ke své osobě uvedl, že je zaměstnán XXX. Vlastní polovinu rodinného domu na adrese XXX, jiný majetek nemá. XXX, v insolventi není. Je rozvedený a má jednu vyživovací povinnost, a to syna XXX, o kterého se v současné době stará dědeček, otec obžalovaného.

Zaměstnavatel hodnotí obžalovaného jako nadprůměrného pracovníka, který je ochoten pracovat nad rámec svých povinností. V místě bydliště nebyl obžalovaný projednáván pro přestupek.

Motivem trestné činnosti obžalovaného byla prokazatelně sexuální touha po dospívající dívce, která souvisela XXX. V souvislosti s tím pak došlo i k zanedbávání péče o

nezletilého syna XXX.

K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že byl v minulosti 3x soudně trestán. K odsouzením z roku 2007 a 2008 však nelze přihlížet jako k obecně přitěžujícím okolnostem, a to s ohledem na fikci beztrestnosti. V roce 2016 byl odsouzený trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 11. 2016, č. j. 1T 198/2016-136 uznán vinným přečinem navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání pěti měsíců, přičemž výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu patnácti měsíců. Tento trestní příkaz nabyl právní moci dne 28. 12. 2016. Obžalovaný se tedy projednávané trestné činnosti dopustil prokazatelně ve lhůtě podmíněného odsouzení za druhově stejnou trestnou činnost, které se dopustil vůči totožnému dítěti.

Obžalovanému polehčuje pouze úplné doznání. Přitěžuje mu spáchání více trestných činů, a to ve lhůtě podmíněného odsouzení, jakož i vysoký stupeň společenské škodlivosti jeho jednání.

Při výměře trestu pak soud významným způsobem zohlednil tu skutečnost, že obžalovaný jednal ve stavu zmenšené přičetnosti (viz § 40 odst. 1 tr. zákoníku), když soud má zato, že účelu trestu bude lépe dosaženo kratším trestem odnětí svobody v kombinaci s uložením ochranného léčení.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že přiměřeným trestem je trest odnětí svobody v trvání dvou let, tedy při spodní hranici zákonné trestní sazby nejpřísněji trestného činu, tedy zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, neboť trest byl ukládán podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako úhrnný, tedy za více trestných činů.

Při rozhodování, zda je nutné, aby obžalovaný trest přímo vykonal, nebo zda lze ještě dospět k závěru, že jsou splněny podmínky pro podmíněný odklad výkonu trestu, zvažoval soud následující skutečnosti.

Předchozí výchovný trest evidentně nesplnil svůj účel a obžalovaný se ve velmi krátkém časovém období dopouští opakovaně naprosto shodné trestné činnosti (prakticky kontinuálně pokračuje). Ani předchozí důrazné varování tedy nebylo pro obžalovaného překážkou v opakování trestné činnosti, přičemž závažnost jeho jednání se stupňovala. Společenskou škodlivost jeho jednání soud hodnotí jako značně vysokou, neboť prokazatelně zneužil naivitu a nezkušenost dítěte mladšího patnácti let.

Pro další podmíněný odklad výkonu trestu nebo jiný alternativní trest tedy soud neshledal zákonné podmínky, neboť obžalovaný dal svým chováním jednoznačně najevo, že nemíní respektovat předchozí odsouzení k trestu nespojeného s odnětím svobody a ten tak prokazatelně neplní svůj výchovný účel, když nedonutil obžalovaného vést řádný život. Je tedy nezbytné na obžalovaného působit již trestem důraznějším, tedy spojeným s přímým odnětím svobody. Z tohoto důvodu byl obžalovanému uložen již trest nepodmíněný a pro jeho výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem,

neboť dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody.

Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie byla u obžalovaného XXX. Podle znalce MUDr. Kolomazníka je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, neboť hrozí nebezpečí opakování trestné činnosti, pokud se nebude léčit. S ohledem na závěry znaleckého posudku uložil soud obžalovanému vedle trestu i ochranné sexuologické léčení, neboť jsou splněny zákonné podmínky uvedené v § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. V souladu se závěry znaleckého posudku dospěl soud k závěru, že prozatím postačí vykonávání této ochranné léčby formou ambulantní.

Nakonec byl obžalovanému podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen i trest propadnutí věci, a to jeho mobilního dotykového telefonu XXX.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Pardubicích dne 5. září 2017

JUDr. Milan Špryňar, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Králíčková